

РЕШЕНИЕ

№ 193

гр. Варна, 07.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диана В. Джембазова

Членове: Петя Ив. Петрова
Росица Сл. Станчева

при участието на секретаря Юлия П. Калчева
като разгледа докладваното от Диана В. Джембазова Въззивно гражданско дело № 20223000500312 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Подадена е въззивна жалба от КПКОНПИ, чрез И.С. – инспектор към ТД Варна срещу решение № 260066/22.11.2021 год по гр.д. № 3/2021 год . на ОС Търговище. По съображения за незаконосъобразност, необоснованост и неправилност на решението, въззивникът моли за неговата отмяна и постановяване на друго, с което предявените искиове бъдат изцяло уважени. Претендира присъждане на разноски.

В постъпилия отговор от Л. И. Я. лично и като управител на „Косовалъ“ ЕООД, е изразено становище за неоснователност на въззивната жалба и за потвърждаване на решението.

Постъпила е и частна въззивна жалба от КПКОНПИ, чрез И.С. – инспектор към ТД Варна против определение № 260007/26.04.2022 год по гр.д. № 3/2021 год. на ОС Търговище, с което молбата по чл.248 от ГПК е оставена без уважение. Частният жалбоподател моли за отмяна на определението и уважаване на направеното възражение в частта относно присъденото адвокатско възнаграждение.

Подаден е отговор на частната въззивна жалба от Л. И. Я. лично и като управител на „Косовалъ“ ЕООД, в който се излагат доводи за неоснователност на частната въззивна жалба и за потвърждаване на обжалваното определение.

Въззивната и частната жалби са подадени в срок и от надлежни страни и са процесуално допустими. След като прецени доказателствата по делото,

съдът приема за установена следното:

Предявен е иск по реда на чл.153 от ЗПКОНПИ от Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество срещу Л. И. Я. от гр.Търговище и „Косовалъ“ЕООД-гр.Търговище за отнемане в полза на държавата на описаното в молбата имущество, с цена на иска в размер на 798034.63 лв.

Твърденията са, че с решение №1714/16.09.2020г. на КПКОНПИ е образувано производството за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество въз основа на постъпило в ТД на КОНПИ – Варна уведомление от Окръжна прокуратура Търговище с вх. рег. № УВ-2/07.01.2019 г., за това, че по досъдебно производство №38/2017 г. по описа на ОДМВР-Търговище за престъпление по чл.209, ал.2 от НК е привлечено като обвиняем лицето Л. И. Я., а с Протокол №ТД04ВА/УВ-450/10.01. 2019г. е образувана проверка за установяване на значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице и е установено несъответствие в размер на 1436064,78 лв., което е значително по смисъла на закона.

Ответниците Л. И. Я. и „Косовалъ“ЕООД-Търговище оспорват допустимостта и основателността на предявения иск: възразяват относно неправилната оценка на имуществото и необоснован анализ на несъответствието; за липса на обстоятелства, обуславящи отнемане на имуществото, за придобиването на което твърдят приходи от законни източници.

Не се спори между страните, установява се от доказателствата по делото, че с решение №1714/16.09.2020г. на КПКОНПИ е образувано производството за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество въз основа на постъпило в ТД на КОНПИ – Варна уведомление от Окръжна прокуратура Търговище с вх. рег. № УВ-2/07.01.2019 г., за това, че по ДП № 38/2017 г. по описа на ОДМВР-Търговище за престъпление по чл.209, ал.2 от НК, попадащо в обхвата на чл.108, ал.1, т.10 от ЗПКОНПИ, е привлечено като обвиняем лицето Л. И. Я.,. С Протокол №ТД04ВА/УВ-450/10.01. 2019г. е образувана проверка за установяване на значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице и е установено несъответствие в размер на 1436064,78 лв., което е значително по смисъла на закона.

Чл.153, ал.1, вр.с чл.144, вр.с чл.142, ал.2, т.1-2 и т.5, вр.с чл.141 и чл.151 от ЗПКОНПИ предвиждат отнемане в полза на държавата по реда на този закон на незаконно придобито имущество, а когато това е невъзможно - отнемане на паричната му равностойност, определена по пазарна цена към момента на предявяване на иска; ако незаконно придобитото имущество е било частично или изцяло преобразувано в друго имущество - отнемане на преобразуваното имущество.

Обосновано предположение, че дадено имущество е незаконно придобито, съобразно чл.107, ал.1-2 от ЗПКОНПИ е налице, когато се установи значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице, оценявано по действителната му стойност към момента на придобиването или отчуждаването му - чл.148, ал.1-2 от ЗПКОНПИ, а оборването на това предположение е допустимо съобразно чл.154, ал.2 от ГПК.

Правото на държавата да иска отнемане на имущество възниква от следния фактически състав: привличане на лицето като обвиняем за престъпление, изрично посочено в чл.108, ал.1 от ЗПКОНПИ; наличието на обосновано предположение, че имуществото е незаконно придобито - значително несъответствие между притежаваното имущество и нетния доход на лицето в размер над 150000 лв. и причинна връзка между имуществото и незаконните източници.

В случая ответницата Л. Я. е привлечена като обвиняем по чл.209, ал.2 от НК, попадащо в обхвата на чл.108, ал.1, т.10 от ЗПКОНПИ, поради което следва да се прецени дали са налице установени законни източници на средствата за придобиване на материалните активи и дали тяхната стойност е пропорционална на правомерните доходи на осъденото лице.

По делото са представени и приети заключения на ССЕ – първоначална и допълнителна, в различни варианти. Съдът намира, че следва да бъдат възприети констатациите, отчитащи легалните дефиниции на понятията в закона, съобразно конкретиката на случая и основаващи се на пазарните цени на имуществото и на приходите, получени с основание, представляващо незабранена икономическа дейност.

В този смисъл, от значение за разглеждането на спора са писмените доказателства, установяващи получени от ответницата заеми в общ размер на 519057.81 лв., който факт е подкрепен от показанията на партньора на ответницата - свид.Фехми Косовалъ и свид.Нихат Шахин, двамата от РТурция. Предвид естеството на личните отношения на ответницата със свидетеля, придобиването на тези средства следва да се приеме като произтичащо от незабранен източник на финансиране, независимо дали плащанията са извършвани или не по банков път. Без значение за производството е дали заетите суми са предавани на части, как са внасяни в България и дали са надлежно декларирани.

По делото не са представени доказателства, че сумата от 300000 лв., получена от продажба на недвижим имот на 14.02.2008 г. е разходвана, поради което изводът е, че тя е била в наличност към началната дата на проверявания период - 10.01.2009г.

С оглед счетоводните стандарти, следва да се приемат данните за наличието на начално салдо на имуществото, което да се пренася в началото на следващата година, без значение дали то е положителна или отрицателна величина, като за оптимален следва да се приеме икономическия вариант по приложение №3 /стр.2739-40 от делото/ от заключението на допълнителната ССЕ:

Начално салдо към 01.01.2009 г. - 317330 лв., 2010 г. - 173170.76 лв., 2011 г. - 32155.63 лв.; 2012 г. - 53363.39 лв.; 2013 г. - 85424.75 лв.; 2014 г.- 29287.14 лв.; 2015 г. - 166555.14 лв.; 2016 г.- 388800.04 лв.; 2017 г.- 432281.51 лв.; 2018 г. - 184099.65 лв. и 2019 г. - 47813.19 лв. – общо 1478504.26 лв.

Общият размер на доходи, приходи и други източници на финансиране е в размер на 3587 866 лв.; от получени заеми - 720304.95 лв.+ 519057.81 лв.; налични суми по банкови сметки от върнати заеми - 95361.77 лв., други доходи по подадени ГДД в размер на 294375.52лв., получени суми от

роднини и възстановени заеми - 33 814.56 лв.; от продажба на недвижими имоти и дялове - 407790.57 лв. и усвоени суми по кредитни банкови карти - 35485.71 лв.

Обичайните и извънредни разходи за проверявания период са в общ размер на 990006.67 лв., с включени: разходи за издръжка на семейство по данни на НСИ - 87004.60 лв.; за покупка от кредитни карти от ПОС - 6256.76 лв., за задгранични пътувания - 942.60 лв., по усвоени кредити - 202263.29 лв., предоставени заеми - 693400.29 лв., разходи за обучения, адвокатски услуги и др. - 11771.77 лв., за застраховки и лечение - 1121.54 лв., по изпълнителни дела - 9600 лв., за платени местни данъци и такси - 31645.82 лв.

Нетният доход е в размер на 2597860.31 лв., а придобитото имущество, включващо пари, движими, недвижими вещи, ограничени вещни права и нематериални активи: недвижими имоти -480878.14 лв., МПС-46613.49 лв., МПС лизинг - 149315.87 лв., вноски в ЮЛ - 100860 лв., вноски по кредити - 415212.57 лв., вноски по банкови сметки от трети лица - 119290.46 лв., вноски по кредитни карти - 55484.89 лв. и лични вноски по банкови сметки - 118235.90 лв. е в размер на 1485891.32 лв., т.е. несъответствието между нетен доход и стойност на придобито имущество е положителна величина и възлиза на сумата 111968.99 лв.

Следователно, констатираното несъответствие между имуществото и нетния доход не се изразява в недостиг на средства по смисъла на §1 от ДР на ЗПКОНПИ, който да надвишава сумата 150000 лв. за целия проверяван период.

С оглед горното, съдът приема, че макар и допустими, предявените от КПКОНПИ по реда на чл.153, ал. 1 ЗПКОНПИ искове са неоснователни. Събраните по делото доказателства не установяват, че ответниците незаконно са придобили имущество, т.е. при наличието на "значително несъответствие" по смисъла на § 1, т. 3 ДР на ЗПКОНПИ, поради което не са налице предпоставките на чл. 141, чл. 142, чл.144 и чл.151 във връзка с чл. 1, т.2 от ЗПКОНПИ за отнемането му в полза на държавата.

Още повече - на отнемане по реда на този закон подлежи наличното в края на изследвания период имущество, поради което претенциите са неоснователни по отношение на постъпилите и изтеглени от банковите сметки суми, които не са налични, обуславящо отхвърляне на иск в тази му част и въз основа на този довод.

Обжалваното решение следва да бъде потвърдено изцяло, като с оглед изхода от делото и на осн.чл.78, ал.2 ГПК, КПКОНПИ следва да заплати на ответницата Л. Я. направените по делото разноски в размер на 23063.87 лв., а по сметка на Апелативен съд – Варна - държавна такса в размер на 15960.70 лв. С оглед цената на исковете, съдът намира, че възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно и не са налице основания за намаляването му.

Настоящата инстанция приема, че частната въззивна жалба, подадена от КПКОНПИ против определение № 260007/26.04.2022 год по гр.д.№ 3/2021 год на ОС Търговище, с което молбата по чл.248 от ГПК е оставена без уважение, е неоснователна. Съдът е оставил без уважение възражението на

КПКОНПИ за прекомерност на адвокатското възнаграждение, тъй като същото е несвоевременно направено, поради което определението е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения, Варненският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260066/22.11.2021 год. и определение № 260007/26.04.2022 год по гр.д.№ 3/2021 год на ОС Търговище.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ/, ЕИК 129010997, с адрес за призоваване гр.Варна, ул. "А.Константинов"№ 17, ДА ЗАПЛАТИ на Л. И. Я. от гр.Търговище, ул."Пирин"№18, ап.9, ЕГН:***** и на „Косовалъ“ ЕООД - гр.Търговище, ЕИК 204126016 направените пред настоящата инстанция разноски в общ размер на 23063.87 лв., а по сметката на Апелативен съд – Варна - държавна такса в размер на 15960.70 лв., на осн. чл.78, ал.2 от ГПК и чл.157, ал.2 от ЗПКОНПИ.

Решението може да бъде обжалвано пред ВКС на РБ в едномесечен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____